

DANSK AFGHANISTAN KOMITÉ

ÅRSBERETNING

SEPTEMBER 2007 — SEPTEMBER 2008

Gl. Køge Landevej 115, 2. 2500 Valby Danmark
Tlf.: +45 36 16 90 38 Fax: +45 36 45 02 05
dac@afghan.dk www.afghan.dk

Formandens beretning	2
Udviklingen i sundhedsprojektet.....	5
Uddannelsen af Community Health Workers	5
De mobile sundhedshold	5
Village Health Development Teams	5
Gozarah Distriktssygehus og sundhedsklinikkerne.....	6
Lavere medicinforbrug	7
Kollegiet og sygeplejeskolen	7
Evaluering.....	7
Oplysningsaktiviteter	8
Andre donationer	8
Statistik	9
Med hilsen fra DAC.....	11
Sumitra Mukherjee, project administrator	11
Andrea Rømer Lauritsen, medlem af bestyrelsen	12
Dr. Saeed Hamedi, medical coordinator.....	13
Ole Frank Nielsen, medlem af bestyrelsen	14
English Summary	16
Kontakt.....	18

DAC IN SHORT

DAC is a non-political, Danish NGO founded in 1984 with the objective to "provide humanitarian aid to the war victims of Afghanistan and support the building up of the country".

Since 1998 DAC is running a primary health programme in the districts of Gozarah, Obei and Pashtoon Zarghoon in the western Herat province.

The programme consists of 1 District Hospital, 2 Comprehensive Health Centres, 12 Basic Health Centres, 3 mobile health teams and more than 150 couples of Community Health Workers, offering medical aid to around 600,000 people, education of health personnel and support to the capacity building of the Regional Ministry of Public Health, Herat.

DAC receives funding from Danida, The Royal Danish Ministry of Foreign Affairs.

DAC has app. 260 Afghan employees and 2-3 expatriates working in Herat.

The DAC board members work on a voluntary basis.

Formandens beretning

De forløbne 12 måneder har, trods mange ydre vanskeligheder, betydet fortsat fremgang for Den Danske Afghanistan Komité (DAC's) arbejde i Herat-provinsen. Et af hovedmålene er, at også befolkningen i de mere afsides liggende dele af projektområdet får adgang til sundhedsydelse. Et af de nyeste tiltag på dette felt er de såkaldte Village Health Development Teams (VHDT), små hold, der i landsbyerne underviser om sundhed og hygiejne, og dermed lærer indbyggerne at tage bedre vare på deres egen og deres familiers sundhed.

Det store sundhedscenter i Obei-distriktet er for nærværende ved at blive betydeligt udvidet, hvorved kapaciteten bliver stærkt forbedret. Et vigtigt sigte med denne forbedring er, at befolkningen i dette distrikt i mindre grad skal være henvist til at tage den lange og stadig besværlige vej til Herat for at få hjælp. Samtidig vil udbygningen i Obei, der nærmer sig distriktssygehus-niveau, indebære at befolkningen i Chest-i-Sharif distriktet, længere mod Øst, og som grænser op til Ghor provinsen i et vist omfang vil kunne få bistand i Obei.

Arbejdet med de mobile sundhedshold fortsætter, hvilket ikke mindst er af stor betydning for at styrke vaccinationsprocenten på landsby-plan. De opgørelser, som DAC har til rådighed, peger på, at 92 % af børnene i vore distrikter nu er fuldt vaccineret, i modsætning til kun 25 % i 2006, da vi startede projektets tredje fase. For så vidt angår mor-barn-problematikken kan det noteres, at antallet af assisterede fødsler i 2007 voksede med 84 %.

Der er også godt nyt omkring kollegiet for kvindelige studerende. Trods meget bagstræb hos visse embedsmænd, der hellere ville have haft et flot mandekollegium, er kapacitetsudnyttelsen nu steget betydeligt, så den nærmer sig 70 %, og vi forventer, at kollegiet indenfor en overskuelig periode vil blive fyldt helt op. Vi har på dette område fået en kærkommen opbakning fra sundhedsministeren i Kabul, der har inddraget kvindekollegiet i den nationale sundhedsplanlægning. I slutningen af 1990'erne istandsatte DAC det meget forsømte kollegium for mandlige medicinstuderende, der ligger inde på Amtssygehusets grund i Herat. Dette er nu igen i en kummerlig forfatning, hvorfor DAC har besluttet, at foretage en renovering. Hermed tilkendegiver vi også, at vi ikke favoriserer den ene gruppe overfor den anden.

Projektets største enkelt-aktivitet - distriktssygehuset i Gozarah - er også blevet forbedret på en række områder i det forløbne år. Modtageforholdene for akut-patienter er blevet moderniseret og effektiviseret, det samme gælder kirurgien, og i juni åbnedes sygehusets blodbank. I de kommende måneder sker der en gennemgribende modernisering af kvindeafdelingen. Ved en donation fra sygehuset i Nykøbing Falster modtog fødselsafdelingen i 2007 tre moderne fødelejer.

DAC bidrager således på flere områder til en styrkelse af sundhedstilstanden i den del af Afghanistan, hvor vi arbejder. Uanset de mange vanskeligheder, som landet er udsat for, er det heldigvis en kendsgerning, at sundhedsudviklingen i landet som sådan er for fremadgående. Ifølge Verdensbanken har nationale spørgeundersøgelser indikeret, at spædbørnsdødeligheden siden skiftet i november 2001 er faldet med hele 26 %, hvilket svarer til, at mere end 80.000 spædbørn reddes hvert år.

Et andet vigtigt mål for DAC har været, at indsatsen skulle være hjælp til selvhjælp, og at afghanerne i videst mulig omfang selv skal stå for sundhedsindsatsen. DAC's projekt kører i dag ved hjælp af omkring 260 afghanske ansatte og kun to udenlandske rådgivere, projektdirektør Inge-Lise Aaen og administrator Sumitra Mukherjee. Med mellemrum er der kortvarig ekspertbistand udefra. Men alt i alt foregår den medicinske behandling helt og fuldt ved afghanernes egen indsats.

Den sikkerhedsmæssige situation er det, der optager os mest. Personalets sikkerhed er første prioritet, og det sikkerhedsmæssige beredskab er stadig under overvejelser med henblik på de nødvendige ændringer. Selvom Herat-provinsen, bortset fra det sydlige grænseområdet Shindand nær Farah-provinsen, fortsat må betragtes som en af de rolige provinser i Afghanistan, har der i det forløbne år været begivenheder, der var alvorlige. I februar blev fire af DAC's afghanske medarbejdere bortført med magt af en gruppe, der bestod af lokale oppositionsfolk og udefra kommende Talibanere. Bortførelsen varede dog kun 24 timer og myndighederne satte en hurtig eftersøgning i gang bl.a. med helikopter, som var medvirkende til løsladelsen. Hertil kom, at bortførerne indbyrdes var uenige. De pågældende Talibanere menes fordrevet fra området ved en væbnet aktion fra myndighedernes side. Herat by var i en periode plaget af mange kriminelle handlinger, overfald og lokale kidnapninger med det mål at afkræve løsepenge. Overførsel fra Kabul til Herat af 300 uddannede politi-folk har angiveligt betydet større stabilitet i byen.

Som bekendt blussede "Tegninge-krisen" op igen i februar, forværret af den samtidige offentliggørelse af en særlig islam-kritisk film fra Holland. Der blev arrangeret en demonstration af visse kredse. Men det lykkedes for myndighederne i Herat at holde situationen under kontrol, og ingen demonstranter fik mulighed for at nærme sig DAC's beboelses- og kontorområde. Der har ikke senere været tilløb til anti-danske aktiviteter.

Bestyrelsen kunne i juni gennemføre det årlige projekttilsyn med en delegation på fire personer, heriblandt en pressemedarbejder. DAC sigtede herigennem på at få bedre mediemæssig dækning på vores aktiviteter i en periode, hvor næsten al medieopmærksomhed er rettet mod den militære udvikling i den sydlige del af landet og på Talibans og Al Qaedas brutale og hensynsløse aktioner. I forbindelse med projekttilsynet, der bekræftede, at DAC's arbejde er i god gænge, var der lejlighed til at møde en række ledende embedsmænd i provinsens sundhedsadministration. Det er åbenlyst, at komiteens indsats er værdsat. Samtidig er det også fra de pågældende tilkendegivet, at forholdene i landet og de budgetmæssige begrænsninger, som de regionale myndigheder er underlagt, betyder, at man ikke selv foreløbig vil være i stand til at overtage det økonomiske ansvar for DAC's aktiviteter. Tilsynet havde også møde med Herats politimyndigheder for at sige tak for den indsats man gjorde for at forhindre, at DAC blev udsat for skade i forbindelse med de ovenfor nævnte demonstrationer.

I den forløbne 12-måneders periode er der sket ændringer af projektets ledelse i Herat og på kontoret i København. Den midlertidige leder og administrator Ramadan Elkott valgte i januar at fratræde sine poster af helbredsmæssige årsager. Bestyrelsen udnævnte den hidtidige sundhedskoordinator Inge-Lise Aaen til ny projektdirektør og ansatte den indiske statsborger Sumitra Mukherjee, der bl.a. har betydelig erfaring fra andre Danida-projekter, som ny administrator. Begge er ansat i de pågældende stillinger til fase 3's udløb i foråret 2010. I en to måneders periode februar-april var læge Ole Frank Nielsen, medlem af bestyrelsen, i Herat, hvor han støttede DAC's ledelse i det videre planlægningsarbejde, herunder en fremtidig indsats for en mere effektiv anvendelse af medicin med henblik på at nedbringe overforbrug og forkert brug af medicin. I København valgte DACs projektsekretær gennem 6 år Lene Ingvarsten at søge nye udfordringer og blev afløst af cand.mag. Mingo Heiduk Tetsche. Heldigvis har Lene fortsat sit engagement for DAC ved bestyrelsesarbejde. Der skal lyde en stor tak til Lene for hendes utrættelige indsats for foreningen.

Der skal lyde en varm tak til DAC's personale for en engageret indsats, ikke mindst til Inge-Lise Aaen, der med godt overblik og stor energi leder projektet. Samarbejdet med DANIDA (Udviklings- og Udenrigsministeriet), der sikrer det økonomiske grundlag for DAC's arbejde i Afghanistan, har fortsat været godt. DAC har deltaget i ministeriets overvejelser om strategien for de kommende fem års danske indsats i Afghanistan, ligesom komiteen jævnligt deltager i møderne i udenrigsministeriets humanitære kontaktgruppe.

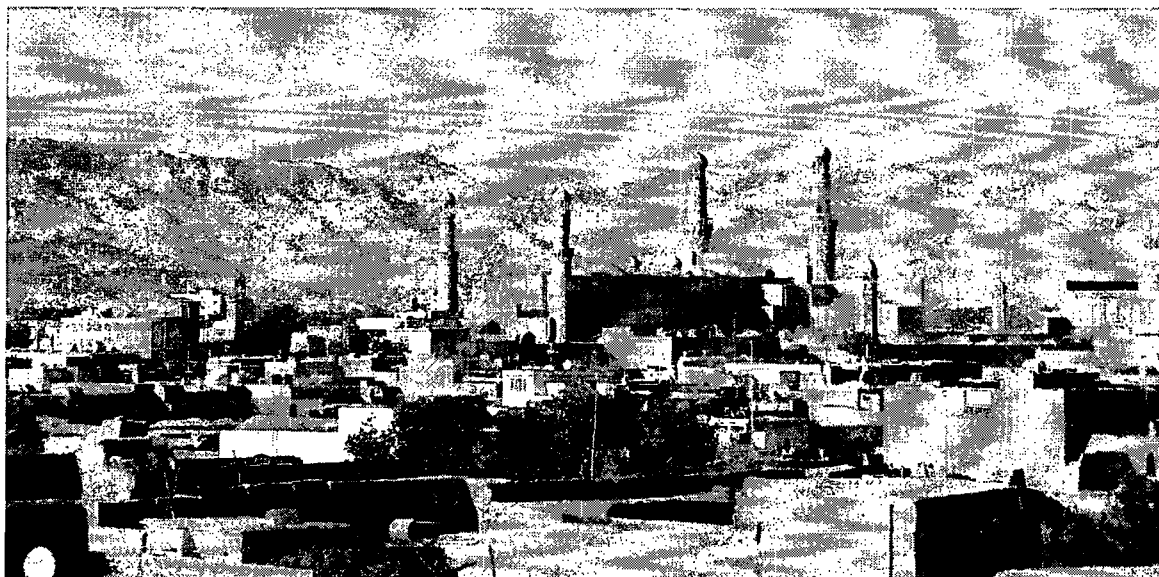
Projektkoordinator Mingo Heiduk Tetsche deltager i koordinationsmøder med de andre danske NGO, der arbejder i Afghanistan.

Der skal lyde en tak til de andre NGO'er for et godt samarbejde, og ligeledes tak til den danske ambassade i Kabul for råd og vejledning, ikke mindst på det sikkerhedsmæssige område.

I det forløbne år har komiteens indsats været begunstiget af fortsatte og øgede private donationer. DAC har modtaget en stor mængde forebyggende medicin, formidlet af Bodil Lund. Der er forsat blevet indsamlet betydelige mængder godt tøj, ikke mindst meget børnetøj bl.a. takket være en indsamling på Amager ved Else og Eigil Jensen, den Tyrkiske Forening i Albertslund samt ulandsforeningen Svalerne. Bestyrelsesmedlem Andrea Rømer Lauritsen har sikret et betydeligt antal brugte men istandsatte symaskiner med hjælp af Seniorer uden Grænser i Holbæk til brug for kvindeaktiviteter og Jakob Jensen Design har forsat sin årlige donation til DAC, denne gang til uddannelsesmæssige formål for Kutchi-børn. DAC har endvidere modtaget en større mængde medicinsk udstyr fra de amerikanske styrker i Herat-området. Der skal lyde en varm tak for disse og mange andre donationer, der har gjort det muligt for DAC at støtte nødlidende personer i Herat-området, også udenfor sundhedsområdet.

Den politiske og militære udvikling i Afghanistan i det forløbne års tid giver anledning til bekymringer. Karzai-regeringens autoritet er fortsat for svag i store dele af landet. Herat-provinsen er formentlig et af de områder, hvor samarbejdet med de centrale myndigheder fungerer bedst. Det nye Afghanistan har været udsat for et stærkt militært pres udefra i de forløbne måneder. En væsentlig årsag er den voldsomme infiltration fra Pakistan af væbnede grupper, der med baser i dette land i lange perioder nærmest uhindret har kunnet planlægge deres angrebshandlinger, og stadig få nye forsyninger og mandskab udefra, samt uddanne selvmordsbombere i grænseområderne til Afghanistan. Fremtiden vil vise, om det vil lykkes for den nye demokratiske regering i Pakistan vil lægge kursen om og med fornøden styrke tage kampen op mod de totalitære kræfter, der i stigende grad også truer selve Pakistan. Hvis Afghanistan ikke var udsat for sådanne angreb udefra, ville det stærkt øge de politiske muligheder for at finde en løsning med lokale oprørsgrupper, og dermed sætte gang i genopbygningen i de provinser, der er mest hærget af volden. Uden den internationale indsats vil risikoen for et nyt Taliban-diktatur under indflydelse af Al Qaeda være nærliggende. Adskillige forsøg på afbrænding af skoler og skolebøger viser karakteren af disse grupper. De må ikke få held med deres onde forehavender.

Viggo Fischer

Udviklingen i sundhedsprojektet

Uddannelsen af Community Health Workers

CHWerne er stadig en af hjørnesteenene i DACs samfundsbaserede sundhedsarbejde; de udgør det første led af sundhedspleje på landsbyniveau. Et CHW-par kaldes for en Health Post, og ifølge den afghanske sundhedsplan skal der være en health post per 1.000-1.500 indbyggere. DAC har lige nu 501 uddannede CHWer i sine distrikter.

Som noget nyt i forbindelse med de ellers ulønnede CHWerne kan nævnes, at man er begyndt at give dem incitamentter i form af småbeløb eller materielle fornødenheder for hvert henvist tuberkulose-tilfælde. Denne politik har haft meget stor succes, og man håber på fremover at opnå samme resultat i forbindelse med henvisning af gynækologiske tilfælde.

De mobile sundhedshold

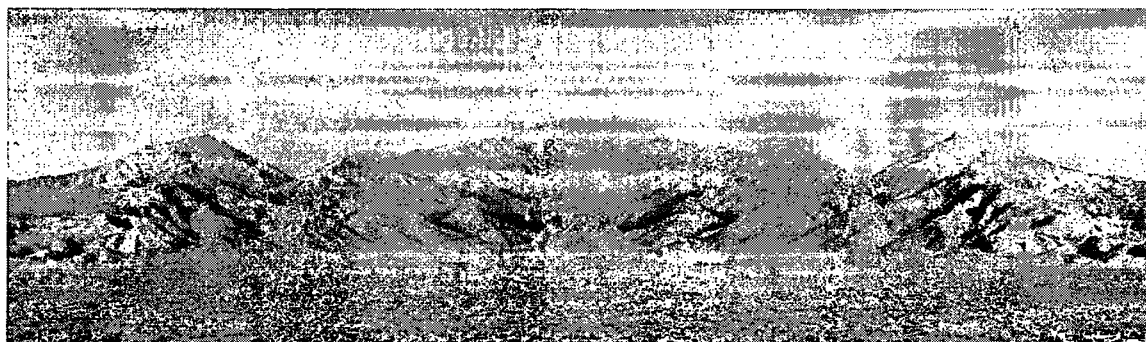
De mobile sundhedshold, Mobile Teams (MT), er stadig en af DACs grundpiller i forhold til at nå ud til de mest afsidesliggende områder. I december blev antallet af de mobile hold reduceret således at der nu er ét hold per distrikt. Grunden hertil er sidste års store succes med børnevaccinationsraten, som i slutningen af 2007 var nået op på hele 92 %. Vaccinationsopgaven for 2008 er således tilsvarende mindre.

Sundhedsholdene skal også fremover arbejde efter en ændret portefølje. Hidtil bestod et hold af en vaccinator, en fødselshjælper eller jordmoder og en health educator. Siden sommer 2008 udgøres et MT af en vaccinator og en læge eller medicinsk assistent. Holdene skal nu ud over fortsat at varetage vaccination i landsbyerne fungerer som et mobilt ambulatorium, som tilbyder lægebesøg til de syge i landsbyerne.

Village Health Development Teams

For at udvide succesene af DACs outreach program har DAC Herat udviklet et nyt initiativ, som løb af stablen i slutningen af 2007: de såkaldte Village Health Development Teams (VHDT), som normalt består af et ægtepar. Ud over et mobilt sundhedshold har hver distrikt i dag også to VHDTs. De er uddannede til at undervise landsbybefolkningen i emner såsom forbedring af hygiejne og basale levevilkår, affaldshåndtering, ren vand og sanitære forhold, adskillelsen af husdyrhold fra selve boligerne, om menneskerettigheder og vold i hjemmet, ernæring, amning etc. Siden juli måned er en traditionel fødselshjælper tilknyttet hvert hold, for også at kunne undervise i sikker graviditet og fødsel. Undervisningen foregår både hjemme hos folk og på de lokale skoler.

Holdenes hovedfunktion er således en almen uddannelse af landsbybeboerne, i hvilken også de lokale mullaher bliver involveret, således at landsbyen føler et ejerskab over projektet. Deres indsats vil blive evalueret i løbet af efteråret.

Gozarah Distriktssygehus og sundhedsklinikkerne

DACs distriktssygehus i Gozarah, GDH, befinder sig for tiden i en positiv udvikling.

I januar 2008 blev en ny direktør, Dr. Matin, ansat, som har vist sig at være professionel og engageret i sit arbejde. Mange initiativer er blevet søsat og/eller afsluttet i det første halvår af 2008. Hospitalets kirurgiske afdeling er blevet renoveret og opgraderet, og der arbejdes på snarest muligt at kunne tilbyde akut kirurgisk behandling døgnet rundt. Også køkkenarealerne er totalrenoverede, hvilket har forbedret de hygiejniske forhold betydeligt. Næste renovationsprojekt i rækken er mor-barn samt kvindeafdelingen, som i skrivende stund er påbegyndt.

Blodbanken indvies, juni 2008

I foråret 2008 blev der oprettet en blodbank på GDH, som ved hjælp af et donorregister på tilkald skal kunne skaffe blod til operationer etc. Blodbanken blev indviet under bestyrelsen projekttilsyn i juni. GDH har desuden et af landets mest velfungerende tuberkulose afsnit, som i 2007 modtog en officiel anerkendelse fra myndighederne i Kabul.

På det kønspolitiske område skal nævnes, at Dr. Matin i begyndelsen af 2008 oprettede en kvindelig shura på GDH. Shuraen mødes en gang om måneden med det formål at kunne yde kulturel vejledning samt forbedre

kommunikationen over for befolkningen på et af sundhedssystemets største satsningsområder: mor-barn sundhed. Som et andet initiativ på dette fokusområde vil DAC i september i samarbejde med en dansk konsulent etablere en spædbarnsklinik på GDH for at tilgodese essentielle områder så som undersøgelser før og efter fødslen, vaccinationer, rådgivning omkring spædbarns ernæring og pleje samt sygdoms erkendelse, forebyggelse og behandling. Klinikken har fokus på kvinder med børn under 5 år. Initiativet skal senere hen udvides, således at der også i de to andre distrikter oprettes tilsvarende klinikker.

Grundstenen lægges, CHC+ i Obei

Også i de andre distrikter er en meget positiv udvikling i gang. Obei's Comprehensive Health Center (CHC) er i gang med at blive udbygget til et CHC+, således at der fremover også kan foretages mindre kirurgiske indgreb, især i forbindelse med komplikationer under fødsler. Den 29. juni i år blev grundstenen lagt til operationsstuen samt en ny fødselsafdelingen. En læge trænet i kirurgi, en operationssygeplejerske og tre jordmødre er blevet ansat til at varetage de nye funktioner.

I slutningen af året er det planen også at åbne en klinik for fysioterapi i Obei, og næste år er det meningen også at opgradere CHC'et i Pashtoon Zarghoon til et CHC+.

Lavere medicinforbrug

I juni måned havde DAC Herat besøg af den indiske Dr. Bapna, som i samarbejde med DACs medical team har gennemført to workshops i Rational Drug Use (RUD), altså en mere fornuftig brug af medicin. I Afghanistan er en god læge en læge, som udskriver meget medicin. Det fører til et unødvendig højt forbrug af medicin, samtidig med at mange læger forsømmer en ordentlig diagnosestilling og i stedet blot udsteder recepter. Sammen med dr. Bapna har DAC Herat nu gjort et forsøg på at ændre denne adfærd ved at inddrage vores læger direkte i udviklingen af ændringsprocessen. Således har DACs læger i fællesskab med dr. Bapna udviklet nye standard retningslinjer for behandling, som forhåbentligt i fremtiden kan være med til at skabe en mere hensigtsmæssig diagnosticering samt brugen af medicin.

En grundlæggende forandring i den daglige adfærd kommer til at tage tid, men kimen er blevet lagt. Dr. Bapna vender tilbage til Herat i oktober måned og igen i 2009 for at fortsætte implementeringen af projektet.

Kollegiet og sygeplejeskolen

DACs hjertebarn, kvindekollegiet i Gozarah, har udviklet sig til det bedre det sidste halve års tid. I dag bor 65 kvinder på kollegiet, dvs. belægningen er op på mere end 70 %. DACs mål er fortsat en fuld belægning, hvilket på trods af den nævnte fremgang har vist sig som vanskeligt at opnå, da uddannelsen af kvinder fortsat ikke har nogen høj prioritet hos mange afghanere.

DAC Herat har planer om i løbet af efteråret at iværksætte nogle tiltag for at komme den ofte personbundne modstand til livs, hvorfor der er god grund til optimisme.

Evaluering

For at påvise NGOernes resultater inden for reproduktiv sundhed, sikkert moderskab og børnesundhed har sundhedsministeriet i Herat i juli 2008 i samarbejde med NGOerne foretaget en stor husstandsundersøgelse i de distrikter, i hvilke driften af sundhedssystemet er udliciteret til NGOer. DAC har således varetaget undersøgelsen i Gozarah, Obei og Pashtoon Zarghoon. Vi venter spændt på resultaterne, som vi håber foreligger til den næste medlemsorientering.

GDH, ambulante afdelinger for hhv. Kvinder

...og mænd

Oplysningsaktiviteter

I efteråret 2007 startede DAC Herat et radioprogram på den afghanske station *Radio Killed*. Programmet, som hedder Sundhed og Livet, udsendes ugentligt og består af en oplysningsdel, hvor en af DACs læger i en halv time fortæller om fx kvindesygdomme og deres behandling, hvorefter der i yderligere en halv time er mulighed for tilhørerne at ringe ind til studiet for at stille spørgsmål til lægen. Programmet er populært, så populært, at radio Killed på egen regning genudsender programmet en ekstra dag om ugen.

Andre donationer

Som allerede nævnt i formandsberetningen er DAC igen i år blevet støttet af mange mennesker, som igennem utallige donationer af forskellig art har bidraget til at gøre livet bedre for den enkelte afghaner.

I løbet af de sidste ca. 12 måneder har DAC afsendt 3 containere fyldt med tøj, legesager til børn, medicinfagligt materiel og meget mere, som kommer den afghanske befolkning til gode. Selve forsendelsen af containerne finansieres af Mellemfølkeligt Samvirkes program "Genbrug til Syd", men uden de mange aktive og engagerede mennesker, som skænker, opbevarer, indsamler og pakker de mange gaver ville projektet ikke kunne lade sig gennemføre. Der skal lyde et varmt tak herfra til alle involverede.

En efterhånden flerårig støtte er igen tilkommet os fra Jakob Jensen Design, som over de sidste par år igennem DAC har støttet forskellige uddannelsesinitiativer. I år skal støtten bruges til ved hjælp af et dannelseseater at bevæge Kutchi-befolkningen i landsbyen Shaton Daran til at sende sine børn i den for nylig oprettede skole samt købe de nødvendige undervisningsmaterialer til dem.

DAC er også igen blevet bevilget tipsmidler, som vi ansøger om hvert år til støtte for forskellige formål. Dette års bevilling går til at købe IT-udstyr til et bibliotek oprettet af den afghanske kvindeorganisation WASSA, til at renovere køkken- og badfaciliteter i et af Herats børnehjem samt at købe symaskiner til kvindeorganisationen Kaussar, som afholder sykurser for unge kvinder og enker, som efter en bestået afsluttende prøve modtager et startkit bestående af symaskine, stof samt andet materiel, der gør det muligt for dem ved hjælp af deres nyerhvervede håndværk selv at tjene til dagen og vejen.

Ud over disse eksterne donationer/bevillinger har DAC anvendt dele af de opsparede medlemsbidrag til bl.a. at støtte oprettelsen af blodbanken på GDH, anskaffelse af symaskinborde til støtte af ovennævnte projekt for unge kvinder og enker samt indkøb og uddeling af madvarer til de mennesker, som under den sidste, ekstrem hårde vinter, led stor sult.

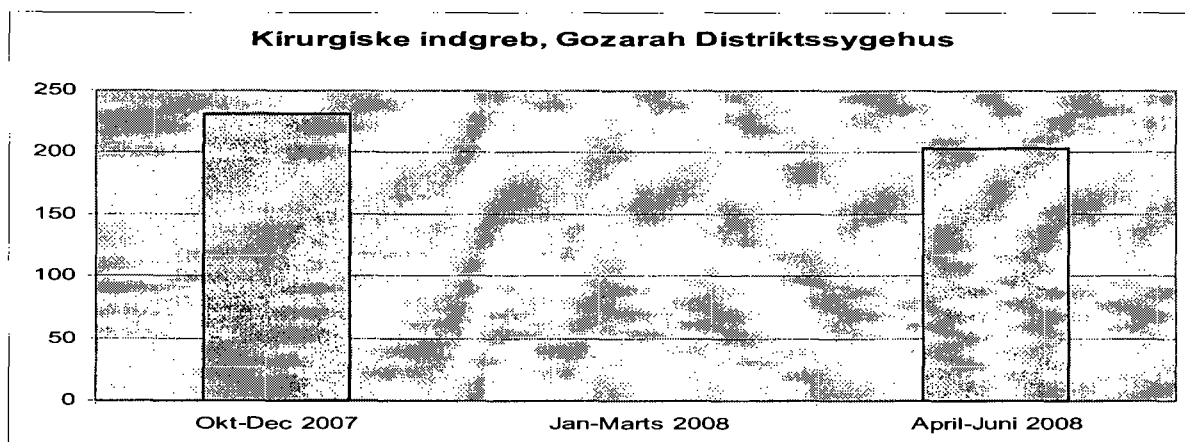
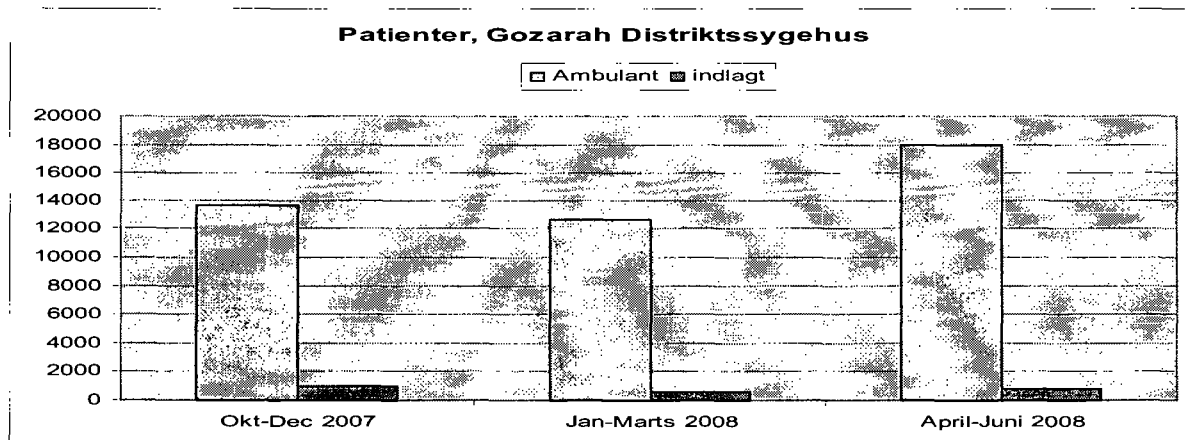
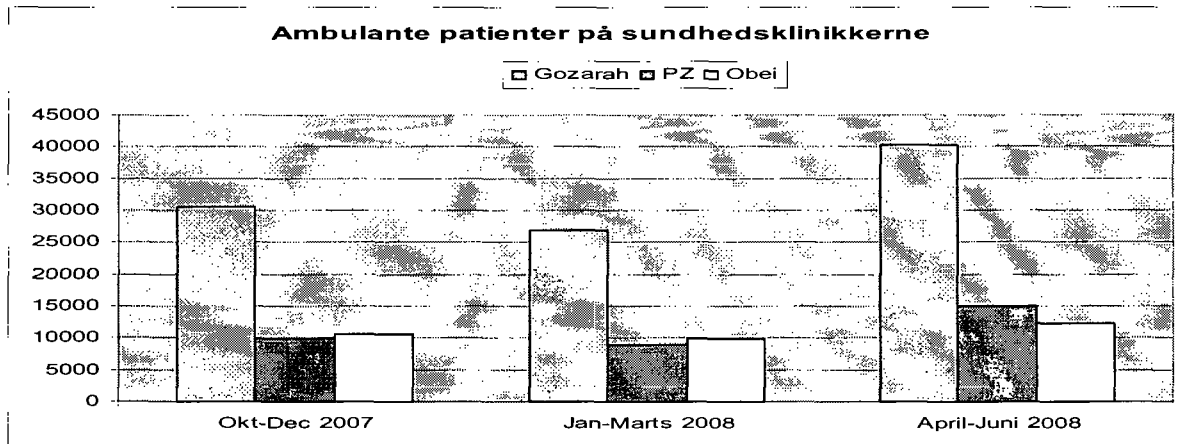

Donationer af legetøj og bøger til børnene i Herats kvindefængsel.

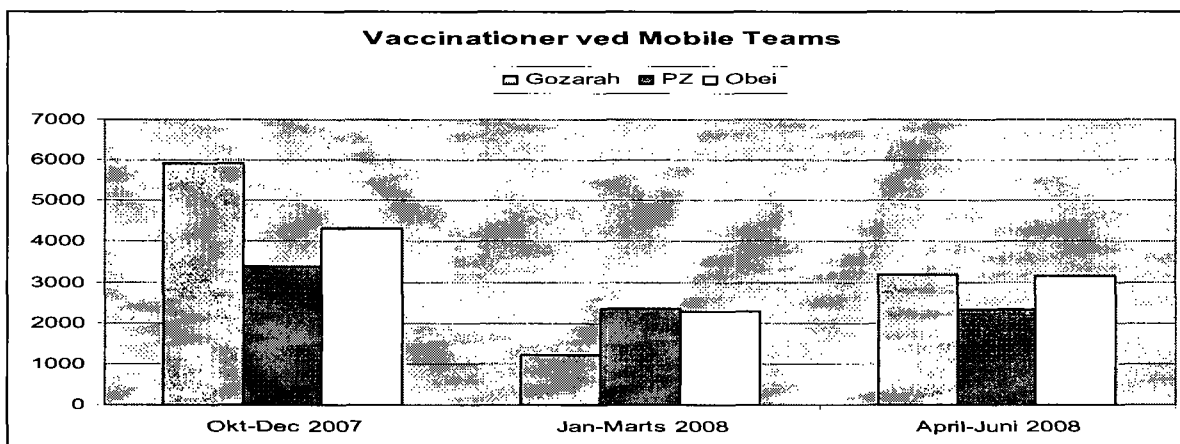
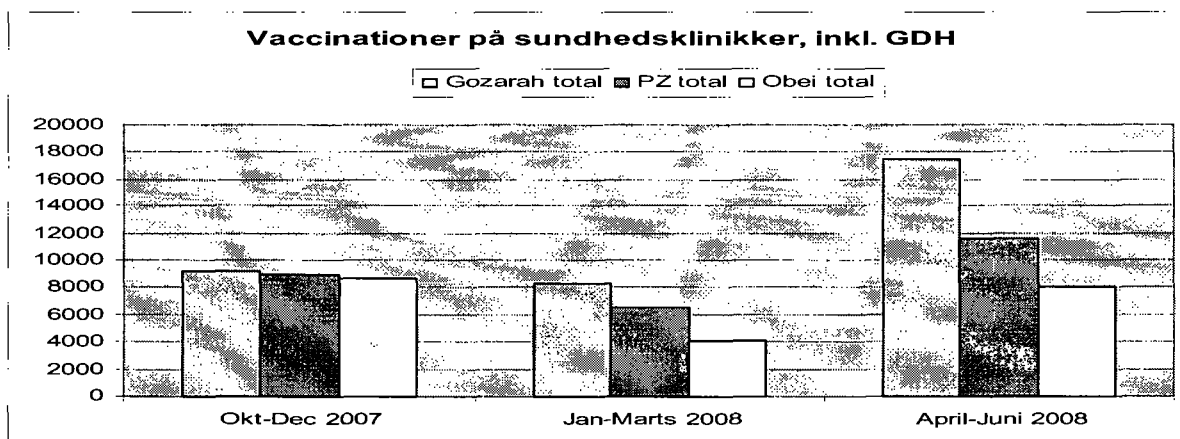
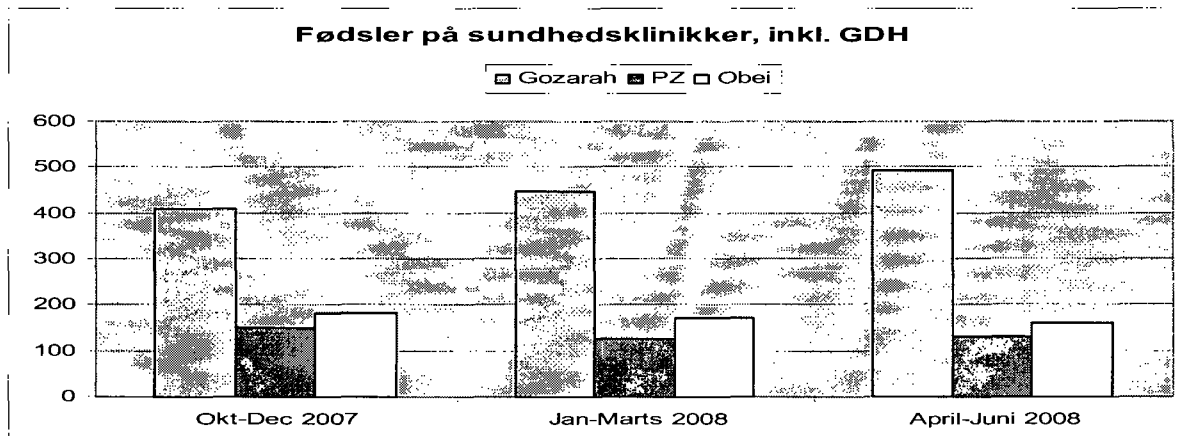
Statistik

Vi har igen i år samlet de væsentligste data sammen, således at man kan følge projektets fremgang grafisk.

At der ikke fandt nogle kirurgiske indgreb sted i første kvartal 2008 skyldes en omfattende renovering af operationsbygningen, som pga. den hårde vinter tog længere tid end planlagt.

Det faldende antal vaccinationer ved vores Mobile Teams i 2008 skyldes bl.a., at de mobile hold i løbet af 2007 har dækket deres områder så godt, at vaccinationsraten blandt børn og voksne allerede er nået op på hhv. 92 og 78 %. Der skal også bemærkes, at den hårde kulde i starten af 2008 har sat en dæmper på næsten alle DACs aktiviteter.

Med hilsen fra DAC

Sumitra Mukherjee, project administrator

A few thoughts on my experience with Herat, Afghanistan

Sumitra Mukherjee, DAC House, Herat

On 1st March, 2008, just before landing in Kabul, I could see the picturesque snow capped mountains which made one see that a tough winter really had taken its toll on Afghanistan. Exactly at 11am I landed with a vivid impression about Afghanistan, its landscape, culture, security and tradition. On my way to the Hotel from the Airport, I could see the city and its development. The most astonishing thing I saw were all the guns - it felt as if I had entered a restricted military area.

The picture I had of a dry Afghanistan matched Kabul, but I was surprised to see the quite green city of Herat. I felt welcomed by Herat's Road side Pine trees and good road.

In the war-scarred capital Kabul, a mannequin dummy would hardly attract a second glance. But in Herat, where most women still wear the bag-like burqa, a busty blonde mannequin dummy with a flawless face and marble-smooth arms displaying a miniskirt in a boutique does strike one as rather odd.

I don't speak the language(s) of the Afghans, but I picked up a few phrases in Dari as few words are similar to Urdu. Really, all you need is the Islamic greeting *asalaam alaikum* with a smile, and everyone smiles back. I feel conscious that I am a stranger in the Bazaar as people do look at us with a questioning glance. I look different in dressing and my head is unscarfed. I never got any comment on my dress however.

The Coffee shop at Hotel Tejarat's 8th Floor (centre of Herat city) is one of my favourite places to spend time and relax. From Coffee shop window I see mounds of earth on mud rooftops, trees, high rise buildings, antennas, water tanks and minarets competing for skyline space.

About my social evenings it is also worth mentioning that we meet at Bridge Club every Tuesday and attend Mobile at times on Thursday evenings, where we can talk about something other than our project and meet other Expatriates / Foreign nationals.

Afghanistan is still a country worn and torn by decades of internal and external warfare, ethnic and religious strife; a country where traditional social structures clashed harshly with modernity, whether it was modernity disguised as Imperialism, Communism, or Islamism.

As a Project Administrator, I didn't have any difficulty to take over and understand the work area, work culture and dynamics within DAC. The language barrier is always there, but I never got stuck. Also, I never found myself challenged being a woman in a leading administrative position. The staff is always being supportive. Also, the DAC compound is quite safe and even in difficult situations I never had a feeling of insecurity.

Andrea Rømer Lauritsen, medlem af bestyrelsen

Tilbage i Afghanistan

Man glemmer ikke sin gymnasietid. Jeg glemmer i hvert tilfælde ikke min - en del af den tilbragte jeg nemlig på det fransk-afghanske pigegymnasium "Lycée Malalai" i Kabul. Det var en herlig tid - med en masse dejlige skoleveninder, i et fremmed og eksotisk land, der var inde i en rivende udvikling. Først nu, 40 år senere, genser jeg, som medlem af DAC's bestyrelse, Afghanistan. Denne gang er destinationen Herat, men det er alligevel som at komme hjem, som om tiden har stået stille: Samme mylder af mennesker, samme trafik, samme kaotiske planløshed, samme liv i basaren, samme hede, samme støv og samme hjertelighed - dog ser jeg betydeligt flere burkklædte kvinder i gadebilledet end dengang.

Vores bevægelsesfrihed er begrænset på grund af den forværrede sikkerhedssituation i landet - jeg kan ikke, som dengang, bevæge mig frit rundt i byen uden tørklæde og uden ledsager, men alligevel er det de positive oplevelser, som dominerer: Det at opleve afghanernes egen store indsats for at genopbygge deres land efter 30 års krig og så, ved selvsyn, at opleve den store arbejdsindsats, som DAC's afghanske medarbejdere - med Inge-Lise Aaen som inspirerende leder - udfører for at forbedre sundhedstilstanden i Herat provinsen.

DAC's hospital i Gozarah er det, som jeg har hørt mest om. Og jeg er spændt på at opleve virkeligheden - den skuffer ikke: Hospitalets lave, smukt hvidkalkede bygninger ligger i en dejlig have omkranset af hvide mure. Her er et mylder af mennesker og en mangfoldighed af aktivitet - fra fødeafdeling og operationsstue til ultralydsscanning og fysioterapi. Gozarah District Hospital er en lille perle af et hospital - selvom meget af apparaturet er brugt udstyr fra Danmark, og fødestuen indeholder tre "fødestole" på rad med blot et forhæng imellem. Men det fungerer, og hygiejnen er i top - her ser renere ud, end jeg normalt oplever det på et dansk hospital. Der tales meget i medierne om, at vi først og fremmest skal vinde afghanernes "hearts and minds" - det er sket her.

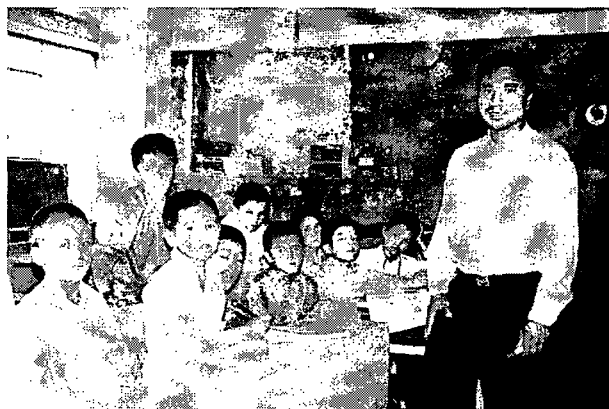
En opløftende oplevelse er også besøget på DAC's kvindekollegium i Herat - her er dejlige tosengekvartaler, en indbydende spisesal, kombineret bibliotek og computerrum og en fin fællessal. Her taler jeg med Marzia og Latifa, som begge er 18 år. De taler glimrende engelsk og fortæller mig, at de kommer fra Ghazni, men er her for at studere ved universitetet i Herat. De er begge gift, men de har selv valgt deres ægtemand, understreger de. Og de udtrykker optimisme, hvad angår deres lands og deres egen fremtid.

Afghanernes egen store indsats for at hjælpe deres landsmænd oplever jeg gennem mødet med Suraya Pakzad og Mr. Akbary: Suraya Pakzad - mor til seks og med en universitetsgrad i litteratur - oprettede efter Talibans fald "Voice of Women" (VOW) i Herat. Vi besøger Suraya på VOW's krisecenter for kvinder, der bl.a. huser ofre for tvangsægteskaber og voldsramte kvinder. Her møder vi Marhbad på 11 år, der som 9-årig blev bortgiftet til en mand på 45. Marhbad er for traumatiseret til at tale med

Suraya Pakzad på kvindehuset

os, men krisecentret er hendes hjem nu, og Suraya kæmper for at den lille pige kan få en fremtid.

Mr. Akbary er leder af Hazara-drengehjemmet i Herat. Her bor 100 forældreløse drenge under meget primitive forhold. Mr. Akbary holder tydeligvis meget af sine drenge, og han sørger for, at de får undervisning. Jeg får lov til at være med i en engelsktime - i et lillebitte klasseværelse med 25 drenge siddende på gulvet - men med hvert sit eksemplar af "English for Beginners". Og alle er ivrige efter at fortælle mig - på engelsk - hvad de hedder, og hvor gamle de er. Og med sædvanlig afghansk

høflighed spørger de til gæstens helbred - også på engelsk. Drengene ser ikke just lykkelige ud. Men de er holdt af, de har hinanden, de får undervisning, og de har en fremtid - forhåbentlig!

Afghanistan er et land med enorme problemer, men det er også et land, der igen er på vej frem!

Dr. Saeed Hamed, medical coordinator

My name is Dr. S. Mohammad Saeed Hamed, I was born in 1976 in Kurt village in Gozarah district, Herat province. I had to escape with my family to Iran when I was 3 years old due to Russian invasion and the civil war. I finished School with 12th grade in Iran and, after repatriation to Afghanistan, got certified as Medical Assistant from the Institute of Health Science. I then continued my education and took a Medical graduation from Herat University.

I have had the opportunity to work with UNICEF, UNHCR, MSF Holland, MDM French, in different positions before joining DAC as Junior Medical Coordinator.

In 2005 I was working as a supervisor in the Public Health Care unit of the Herat administration, which was supported by DAC. Because of my familiarity with MOPH policy by working with the PHC, I got a job as a medical coordinator on 28th July 2007 with DAC organization. While working with DAC I am doing my best by following MOPH and DAC policy. I am working with the medical team with joy and respect and am having the nice time. I am receiving good support and cooperation from Mrs. Inge-Lise and Mrs. Sumitra. They have created a good working atmosphere for following the National Strategy for Health.

Due to security, there were some problems in running our activities in the field in the early spring. That was after a kidnapping of DAC personnel, including myself, Dr. Ehrary and the GDH administrator for 24 hours in February 2008, when we were out on a supervision trip to Seyawshan BHC in Gozarah.

This incident when the Taleban kidnapped us is still fresh in my mind. We did get released after 24 hours, but it was a horrifying moment. During that time, I personally felt touched

by the respect and sympathy of DAC authorities and the colleagues: During my working experience with DAC, the project is going well with high coverage of the vaccination, high delivery rate data in the health centers, having Village Health Development Teams (VHDT) for community awareness and scholars for the staff to upgrade their knowledge and offer some training.

I feel privileged to get the opportunity to work with an expert like professor Bapna on the subject of Rational Drug Use (RUD) for medical doctors and prescribers; to upgrade staff knowledge by having courses in Ultra Sonography, ECG, English language, and computer; to create House hold survey as a base line, prepare a book by the name of Clinical Protocol in English and Persian for all Herat doctors that are working in health facilities. The performance of health services is higher than the national standard due to VHDT, the preparation of high quality medical equipment, having a high operation theater activity rate in the surgical department with good achievement. Of course the security remains a challenge to carry on survey, but I am hoping for betterment.

At the end, I would like to say that I feel proud to work with DAC Project.

Saeed Hamedi teaching at a workshop

Ole Frank Nielsen, medlem af bestyrelsen

Tilpasningsevne er en dyd og en nødvendighed

Da vi en dag i april 1996 var i færd med at vurdere potentialet i det, som nærmest må betegnes som en ruinhob, var det svært at forestille sig hvordan det ville kunne transformers til et velfungerende distriktssygehus. Stedet hed dengang officielt Gozarah PHC Hospital, placeret ca. 10 km fra Herat centrum på hovedvejen mod syd. Der var dog nogle begrænsede sundhedsvæsensfunktioner i "ruinhoben", hvilket vidner om den afghanske evne til at fungere selv under ekstreme forhold. Mens vi stod dér kom en karavane af nomader forbi med deres kameler, får, geder og hunde. Rytmen i karavanens bevægelser satte på en måde kadencen for hvor hurtigt - eller nærmere hvor langsom - det ville være muligt at opbygge et velfungerende distriktssundhedsvæsen.

Projektet kom i gang i 1998, bygget over konceptet "støtte til opbygningen af et fungerende distriktssundhedsvæsen i Gozarah distrikt". Der var fra begyndelsen vægt på at få den

kirurgiske funktion til at fungere, under hensyntagen til hvad der skal findes af kirurgiske funktioner på distriktsniveau. Væsentlige tiltag for at forbedre folkesundheden var også en stor del af indsatsprofilen, især børnevaccinationer og svangerskabshygiejne.

Ole Frank Nielsen i Herat, 2008

Det var ikke nogen let opgave at komme i gang med projektet. Talibanerne var kommet til magten i slutningen af 1995 i Herat Provinsen og havde konsolideret deres magt da projektet startede. Det krævede observans af god Talibansk takt og tone for at fungere, men det lykkedes ikke bare at komme i gang, men også at sætte skub i udviklingsaktiviteterne. Det skal med at den første projektdirektør faktisk var en kvindelig læge, for hvem det lykkedes at styre projektet selv under de vanskelige omstændigheder.

Ved forberedelsen af fase II blev det besluttet at udvide projektet med yderligere to distrikter øst for Gozarah: Pashtoon Zarghoon og Obei. Det var en væsentlig udvidelse af aktiviteterne. At støtte kvinders muligheder for uddannelse og arbejde var et gennemgående tema i projektet fra begyndelsen. Talibanerne insisterede på, at kvindelige patienter skulle ses af kvindeligt personale og samtidigt insisterede de på, at piger ikke måtte gå i skole. Rekrutteringsbasen for kvindeligt sundhedspersonale ville derfor naturligt tørre ud. Det var et skisma, som Talibanerne ikke havde nogen løsning på.

Den amerikanske invasion i Afghanistan i oktober 2001 betød en væsentlig afbrydelse i projektets aktiviteter. Internationalt personale var blevet evakueret, men i november 2001 var det muligt at vende tilbage. Jeg rejste tilbage sammen med den nye projektdirektør samt den nye administrator. Det var en stor oplevelse at komme til Herat igen og opleve, hvordan folk spontant kom til os og udbrød: "Thank you foreigner!" Det var ved denne lejlighed, at grundstenen lagdes til DACs kollegium for kvindelige studerende, idet den nye orden i landet åbnede for kvinders adgang til uddannelse.

I fase III har der været lagt stor vægt på sundheden i lokalsamfund med en massiv træningsindsats af lokale sundhedsarbejdere. Dækningen er bemærkelsesværdig. Denne indsats er i gang med at blive evalueret; de foreløbige meldinger er positive.

Projektet har været igennem perioder med store vanskeligheder. Status for nuværende er, at projektet er i god gænge med en solid og velfungerende management struktur. Sundhedsinformationssystemet fungerer ligeledes godt, og samarbejdet med sundhedsmyndighederne er blevet væsentligt forbedret. Projektet, som er finansieret af Danida, står nu i samarbejde med de lokale sundhedsmyndigheder for sundhedstjenesten i tre ud af 15 distrikter i provinsen med en samlet befolkning på ca. en halv million mennesker.

DACs indsats i Afghanistan har haft en bevæget historie med store usikkerhedsmomenter både i begyndelsen og i hele processen. Man kan dog nu konstatere en solid konsolidering, selvom der stadig er mange usikkerhedsmomenter, som udspringer af den overordnede politisk-militære situation i landet. Fase III udløber i februar 2010.

English Summary

The Danish Afghanistan Committee (DAC) is a voluntary, private, non-political association founded in 1984. It is our aim to contribute to the rehabilitation of the health services in Afghanistan. For several years we carried on our activities from Pakistan, bringing medical aid to Afghan refugees in Chitral. Since 1993 we have been working with primary health in the western Herat province; since 1998 primarily in the country-side. Our main sponsor is the Royal Danish Ministry of Foreign Affairs (development branch Danida). We are cooperating with the Ministry of Health in Afghanistan and on a day-to-day basis with the Regional Ministry of Health in Herat as well as with the Afghan district and shura authorities.

During the past year it has been possible to continue to improve and expand the health services in the three districts Gozarah, Obei and Pashtoon Zarghoon, where we carry out the main part of our health and educational activities. The work of the DAC's mobile health teams has been strengthened and another initiative on village level, the Village Health Development Teams (VHDT), has been established in 2008. The VHDTs' main objective is to provide community based education regarding health promoting measures such as e.g. hygiene, clean water and sanitation, nutrition, household violence, safe pregnancy and birth. The Mobile Teams have been developed further and are in their present form composed of a vaccinator and a medical doctor or assistant in order to function as a kind of mobile ambulatory unit and provide "doctor's visits" in the villages.

DAC's Mobile Teams have since their initiation in 2006 succeeded in bringing health services to the more remote areas with encouragingly good results especially in vaccination, also for the Kutchi population. The VHDTs' performance will be evaluated in autumn 2008; DAC is quite positive that they will show themselves to be equally effective.

The Comprehensive Health Center in Obei is currently being expanded to allow more medical services in the Obei district and thus reducing the necessity of patients having to travel the cumbersome road to Herat. The district hospital in Gozara has been modernized especially as far as the OPD and OT is concerned, and the new blood bank has been opened. The hospital's new director, Dr. Matin, is effectively and professionally taking care of its day-to-day operation as well as further improvements.

In autumn this year DAC will start to establish a mother-child-clinic at GDH in order to strengthen our capacity with such important issues as infant care, malnutrition etc. The initiative is later on to be carried on to the other two districts.

There continues to be a great need for more female nurses and midwives in the districts, especially in the countryside. Of course, this need cannot be fully covered in a short time. The boarding house for female students in Herat, run by DAC and the Herat Institute of Health Science, is an important step towards this goal. DAC is satisfied that during the past year the Ministry of Health has decided to include this initiative as part of the national health planning. DAC expects that this decision will lead to similar initiatives in other part of the country to strengthen female health education for young rural women with a safe place to live while studying to become a nurse or midwife. The boarding house in Herat, apart from the double occupancy flats for the female students and in a few cases also their children, includes possibilities for computer training, an auditorium and a dining hall and kitchen.

Concerning the boarding house for male students at the premises of the General Hospital in Herat, DAC decided to contribute to a renovation of this building, thus continuing a support, which DAC offered once before in the late 90'ies.

The security situation in the Herat-region seemed to deteriorate during the first months of 2008 and additional measures for improving security were necessary. The Herat Police has been strengthened by reinforcements from Kabul, which had a positive influence on the overall security level. DAC appreciates the protection given to our compound.

The severe winter of 2007-2008 brought hardship and sufferings to many people in the region. DAC medical staff tried to assist as much as possible and clothing especially for children, generously donated by many private Danes, was distributed.

Thanks to continued private donations in Denmark and contributions of the members of DAC it has also been possible to support some needed social purposes in relation to very poor people, including assistance to children's home and to women in prison. DAC has also donated a number of sewing machines for women's employment projects. DAC hopes to be able to continue these activities.

DAC should like to thank all Afghan and Danish employees for their determined efforts to give efficient and prompt help to people in need of health service. We are pleased to notice that the Afghan health staff members are performing with fine skill and are taking over by themselves more and more responsibility. Of the total DAC staff of about 260 persons, only two are expatriates of non-Afghan origin. DAC appreciates the cooperation of the Afghan authorities, which is such an important precondition for the success of our joint efforts.

Kontakt

DACs bestyrelse / The DAC Board (*medlem af styringsgruppen)

Formand / Chairman Viggo Fischer *)	E-mail: vf@fischernet.dk Tel: +45 36 45 02 00
Næstformand / Vice Chairman Overlæge Ole J. Siemssen *)	E-mail: ojs@webspeed.dk Tel: +45 35 42 08 23
Kasserer / Treasurer Civilingeniør Claus Christensen *)	E-mail: clschr@tdcadsl.dk Tel: +45 45 85 22 82
Lægekonsulent Ole Frank Nielsen *)	E-mail: olefrank@hn-consultants.dk Tel/fax: +33 (0)450209942
Oversygeplejerske Helga Schwedler *)	E-mail: helgaschwedler@hotmail.com Tel: +45 43 64 54 50
Overlæge Siems J. Siemssen	E-mail: siemssen@post5.tele.dk Tel: +45 66 11 85 64
Lektor Andrea Rømer-Lauritsen	E-mail: andrea_margrethe43@yahoo.dk Tel: +45 59 46 29 19

Stedfortrædere / Substitute members

Cand.mag. Lene Ingvartsen	E-mail: lingvartsen@hotmail.com Mobil: +45 25 85 84 99
Overlæge Alexander Schultz	E-mail: alexander.schultz@rikshospitalet.no
Stud.polit Asma Barlian	E-mail: asma_b@hotmail.com Tel: +45 48 24 99 15

DAC æresmedlem / DAC Honorary member: Inge Hansen

DACs Rådgivergruppe / DAC's Advisory Board

Formand / Chairman Overlæge Jens Krogh Christoffersen	E-mail: jkc@fasttvnet.dk Tel: +45 39 65 42 63
Ingeniør Bashir Fana	E-mail: bafa@pc.dk
Sygeplejerske Merete Rønnow	E-mail: merete.roennow@get2net.dk Tel: +45 39207705

Skoleinspektør Palle Maag

E-mail: epa@get2net.dk
Tel: +45 56285439

Læge Per Steinø

Tel: +45 97564005

DAC, Herat

Project Director Inge-Lise Aaen

E-mail: aaen99@hotmail.com

Project administrator Sumitra Mukherjee

E-mail: sumi.mukh@gmail.com

Senior Health Coordinator Dr. Y. M. Ehrary

E-mail: m_ehrary@yahoo.com

DAC House, Jadah Mahbas, Region 1, Herat

Tel. +93 40 220456

DAC, Danmark

Projektkoordinator

Mingo Heiduk Tetsche

Gl. Køge Landevej 115², 2500 Valby

E-mail: dac@afghan.dk

Tel: +45 36169038 / Fax: +45 36450205

Homepage: www.afghan.dk

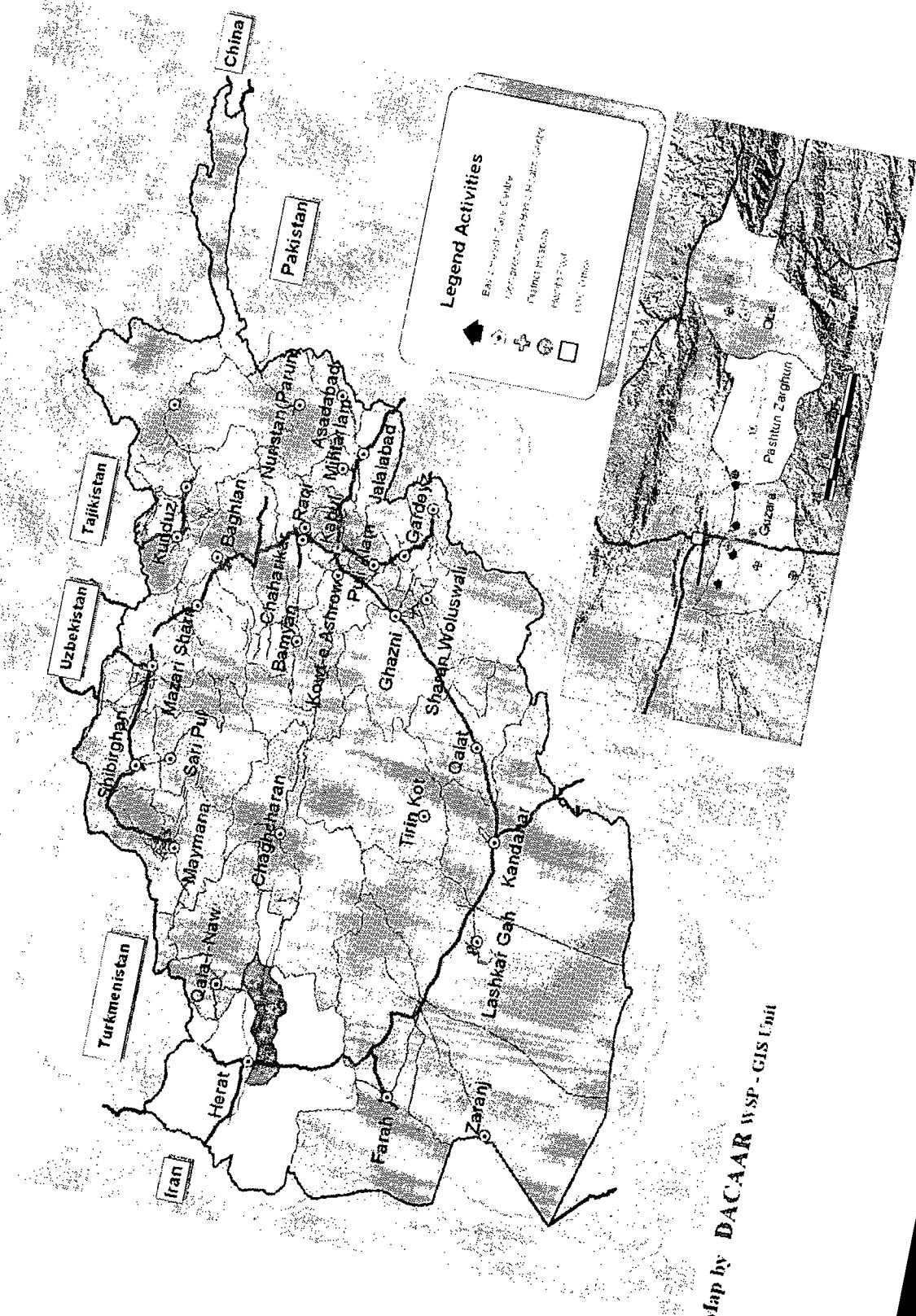
Eigil Jensen

Tel / Fax: +45 32 50 34 93

Bidrag til DAC / Contributions to DAC

Konto: 5400 - 1787131, Sydbank

DAC - District Health System

Map by DACAAR WSP - GIS Unit